

[Vilhelm Rasmussen.]

søgende Børn, nemlig Sognets Vælgerbefolkning har Medindflydelse, saa man kan aldeles ikke med Rette, som det ærede Medlem Hr. Vesterager udtrykker det, sige, at det er i snævrere Forstand Forældreskoler. Det er meget langt fra.

Dernæst gjorde det ærede Medlem Hr. Vesterager en Bemærkning om Akademikere. Men maa jeg dog ikke spørge det ærede Medlem: Er det ikke det ærede Medlem selv og hans Meningsfæller, der i denne Sag er Akademikere fremfor alle? Fler-tallet ønsker, at der ikke skal være nogen fødte Formænd, ikke nogen fødte Medlemmer. Det vil sige, at Sognepræsten gaar ud — han er Akademiker. Vi ønsker ikke, at Provsten skal være født Medlem af Skoledirektionen — han er Akademiker. Vi ønsker ikke, at Amtmanden skal være født Formand — han er Akademiker. Vi ønsker ikke, at den Borgmester, der har Skolesagerne under sig i København, skal være født Formand — han er Akademiker. Det vil altsaa sige: Vi renser ud, radikalt og rigtigt, i Tillid til Befolkningen, mens de to Oppositionspartier netop holder paa Akademikerne som fødte Medlemmer af Styrelsen mod Befolkningens Interesser.

Det er min Overbevisning, at der ikke opnaas noget ved yderligere at gaa i Enkelt-heder. Jeg skal derfor begrænse mig til disse almindelige Udtalelser, idet jeg slutter med at bekende, at jeg for min Del tillægger det den allerstørste Betydning, at den afgørende Magt og det afgørende Ansvar bliver lagt i Befolkningens Hænder, og at Befolkningen faar Adgang til i fri Forhandling med Lærerne at drøfte alle Opdragelses-anliggender.

Hvad det specielle Spørgsmaal angaar, om Lærerne bør have Stemmeret eller ikke, naar de er nærværende ved de forskellige Myndigheders Diskussioner, vil jeg sige, at efter min Opfattelse staar Lærerstanden meget stærkere, naar den kommer som Sagskundskaben og tager Del i Forhandlingerne, end naar den kommer for at skulle afgive sin Stemme. Det er en ganske naturlig Betragtning, at den Mand, der kommer for at skulle afgive sin Stemme i et Anliggende, der vedrører ham selv — vi maa jo huske, at Lærerne her paa en Gang bliver baade overordnede og underordnede, de

bliver paa en Gang baade de styrende og de styrede —, meget let kan komme med mere eller mindre forudlagte Anskuelser. Hvis derimod Lærerne kommer som de særlig sagkyndige, fuldkommen frit stillede, saa har de den fulde frie Adgang til at gøre deres saglige Anskuelser gældende, og jeg stoler paa, at det vil være det bedste for Lærerstanden, at den faar denne Adgang overfor de Myndigheder, der her er Tale om.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang anbefale dette høje Tings Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 1.

Arnth Jensen: Den ærede Ordfører og det ærede Medlem Hr. Povlsen, som talte for det radikale Parti, var begge inde paa, at vi i vor Betænkning havde brugt en Form, som ikke var rigtig, naar vi skrev, at der intet Hensyn var taget til Mindretallets Ønske om Bevarelse af Forbindelsen mellem Kirke og Skole. Jeg forstaar ikke rigtig Begrundelsen fra de Herrers Side, for Forholdet er jo dog dette, at Spørgsmaalet Kirke og Skole blev udskudt, indtil vi fik at se, om der kunde blive Enighed om de andre Spørgsmaal. Det var det, jeg i min første Tale betegnede som at gaa den forkerte Vej, idet jeg var klar over, at her var Anstødsstenen, og derfor bad jeg baade Ministeren og Udvalget om først at tage dette Spørgsmaal op til en meget grundig Behandling; og jeg har gentagne Gange peget paa, at man maaske i saa Henseende burde kaste Blikket over til vort Naboland Sverige og se paa den Ordning, de har der. I dette Spørgsmaal er Udvalget ikke gaaet grundigt til Værks, og man har ikke fra Flertalspartiernes Side villet gaa ind i en Realitetsforhandling om dette Spørgsmaal.

Naar Debatten ellers i det væsentlige har drejet sig om Spørgsmaalet Kirke og Skole, og den højtærede Minister og den ærede Ordfører og det ærede Medlem Hr. Povlsen var inde paa, at mit Parti her skulde have taget en fra vor Stilling i Fortiden afvigende Stilling, vil jeg sige til de ærede Medlemmer, at de overser een Ting — og den glemmer de for det meste, naar de kommer frem med dette Argument —, nemlig at Venstres daværende Minister forelagde et Forslag affattet paa samme Maade som vort